

להומלס יש פרצוף של אבא שלי

הומלס שוכב על הגב ברחוב
מכסה סדין צהב עם פרחי סבנטיו חומיים קטנים
ליד חלון ראווה של חנות סבונים.
אנשים עומדים סביבו ומתלבטים אם הוא ישן או מעלה.
אני מתקרבת ויש לו פרצוף של אבא שלי.
אני מתכופפת אליו ומתחילה לנער אותו בכתף,
אבא אבא תתעורר
תשים עלי ראש
תניח ראש בחיקי
בוא אקנה לך סבון בריח לבנדר-פיסטוק בחמשים אחוז הנחה.
הוא נזחר או מחרחר ומעקם את הפה כמו אבא שלי.
ההומלס הזה הוא אבא שלי זרוק ככה ברחוב
סמרטוט מלכלך בתוף שלולית שחרה של גריו
רובץ כמו אבן או גוש פחם אבל זה אבא שלי
ואני בתו הקטנה.
אני גוהרת מעליו וצורחת אבא אבא
בוא, תקום
תומכת בו בגב, תקום תקום
אנחנו הולכים הביתה.
אני אסחב אותה על הגב עד שנגיע הביתה
בעמק החולות הצהבים והטובעניים
בעמק החולות הרותחים והרכים
עד שנגיע הביתה
איפה שהרוח מלטפת שרבית והמים זכים
איפה שהגמלים רוכבים על דיונות מרחפות
ומחככים אתן דבשת לדבשת לדבשת.
אני אסחב אותה על הגב ואקנה לך קסטה או באפלות
או תפוח-יעץ מסכר על מקל
או גוזו ורד של ימי ילדותך

וּאֶפְשֶׁר גַּם פֶּסֶק־זְמַן וּטְרוּפִית בְּאֵלּוּמִינִיּוֹם כְּמוֹ בִּימֵי יְלָדוּתִי
מָה שֶׁתִּרְצֶה
וְאֲנִי אֶקַּח אוֹתְךָ וְאֶשְׁקֶה אוֹתְךָ וּתְטַפֵּטֵף לִי עַל הָעֵרֶף וְעַל הָאָזְנִים וְעַל הָאֵף וְתִבְלַס
וְתִשָּׂתֵה

וְתִתְלַלְךָ בְּפִרְצוֹף בְּגִלְיֵדָה פּוֹנֵץ־בְּנִנָּה כְּמוֹ צְבָעֵי הַסּוּאָה
שֶׁכָּבַר בְּקִשֵׁי אֶפֶר אוֹתְךָ
וְתִמְלֶמֶל לִי עַל הָאֶזֶן גִּיבְרִישׁ שֶׁל מִי שֶׁלֹּא אָכַל וְלֹא שָׁתָה יָמִים רַבִּים
בְּקוֹל רְדִיּוֹפּוֹנֵי חִלּוּל כְּמוֹ גֹזַע
בְּקוֹל רְדִיּוֹפּוֹנֵי חִלוּשׁ וְרִפָּה
וְאֲנִי אֶחְשֵׁב יְהִי, אֵיזָה בִּיבֵי טוֹק יִפָּה.
וְתִלְחֹץ לִי עַל עֲמוּד הַשְּׂדֵרָה וַיִּכְאָבוּ לִי הַשְּׂדִים
אֲבָל אֲנִי אֶסְחַב אוֹתְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ עַד הַסּוּף
לֹא אֶעֱזוּ לְהִזְיַע עַד הַסּוּף
עַד שֶׁנִּגְיַע אַחֲרֵי מָסַע מַגִּיעַ
הַבֵּיתָה.

וְאֲזִי אֲנִי אוֹרִיד אוֹתְךָ מֵהַכְּתָפִים,
אֲתֵן לְךָ כְּמָה פְּלִיקִים מֵהִירִים שֶׁתִּתְאַפֵּס,
אֶפְשִׁיט אוֹתְךָ כְּמוֹ יֶלֶד קָטָן
יְדִיךָ רוֹפְסוֹת עַל צְוֹאֲרֵי כְּמוֹ גְּלִילֵי חֲמָאָה,
אֲשִׁים אוֹתְךָ בְּאִמְבֻטִּיָּה וְאֶפְתַּח עֲלֶיךָ אֶת הַדּוֹשׁ
שֶׁיִּצְאוּ מִים וְעוֹד מִים הַרְבֵּה מִים גֶּשֶׁם שֶׁל מִים
זוּרוּם זוּרוּם זוּרוּם רִים
לְשִׁטֵּף אוֹתְךָ.

שֶׁתִּהְיֶה חֲתִיךָ וְנָקִי וּמְסֻרָק
מְתוֹק כְּמוֹ חֶלֶה
מְרִיחַ מְסֻבּוֹן לְשַׁבָּת.

וְכָל זֶה כְּדֵי שֶׁמִּיד אַחֲר־כֵּךְ תִּצָּא שׁוֹב לְרַחוּב לְהִתְלַלְךָ בְּבֶץ שֶׁל הַחַיִּים
לְהוֹדֶהֶם כְּמוֹ פֶּצַע, לְהַפְךָ לְאֵינְפֻקְצִיָּה, לְהִיּוֹת מְטֻנֵּף תְּמִידִית כְּמוֹ חֲזוֹר.
וְאֲנִי לֹא אֶמַר לְךָ תִּמְהַר לְחֲזוֹר,

אֵל תִּשׁוּב מְאַחֵר,
אֲנִי צְרִיכָה שֶׁתִּעֲזוֹר לִי לְקַלֵּף תְּפּוּחֵי־אֲדָמָה לְעֶרֶב שַׁבָּת.
אֲנִי לֹא אֶמַר קַח סוּדֵר יֶלֶד שְׁלִי, חֲמֵד שְׁלִי, אָבָא שְׁלִי,
אֵל תִּתְעַסֵּק עִם בְּרִיּוֹנִים, שְׁמֹר עַל עֲצֻמָּה,
מָה אֲנִי אֶעֱשֶׂה בַלְעֲדִיךָ.

אֲנִי לֹא אֶמַר זֶה לֹא טוֹב לְלַחֵץ דָּם שְׁלִי הַדָּאָגָה הַזֹּאת

שאלוהים ישמור לי אותך, אתה הורס לי את הבריאות
תזהר מכל מיני משיגנע, מפיסים, ממחבלים, מתקררות צונחות,
מבחורות מפקרות שרק ישברו לך את הלב
ושלא תחזור לי לבד הביתה בחשה, אתה שומע?
אני לא אמר לך את כל זה, אבא'לה.
אני לא אמר לך למרות שאני יודעת שאתה תגמר הומלס ברחוב.
אני לא אמר לך ושוב ושוב אבוא לחליץ אותך חצי מעלף, מסמם,
כשאני כבר כמעט ולא מזהה אותך, לקחת אותך אתי הביתה.
אני לא אמר לך ואשב על הספה, אחרק שנים, אקפיץ אגרופים,
אחרד בשקט, לבד, ולא אמר לך ולא אזנח אותך אף פעם אף פעם
כי אתה אבא שלי
כי ההומלס ההוא זה אתה – אבא שלי
ואני בתך הקטנה.